

[Lissa Mathiasen]

de ældre almennyttige boliger skal inddrages på et senere tidspunkt, så moderniseringsbehovene også kan blive tilgodeset her.

Lovforslaget lægger også op til indførelse af en delvis statslig garantiordning for henholdsvis realkreditlån og lån i pengeinstitutter, og jeg skal ikke lægge skjul på, at vi er lidt skeptiske over for det punkt. Men nuvel, det er jo stadig en forsøgsordning, der er tale om, så lad os derfor i første omgang følge udviklingen i den kommende tid og se, hvad der sker.

Men med disse få bemærkninger kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Pernille Sams (KF):

Vi finder det rigtigt at forbedre reglerne om den private byfornyelse, fordi det er rigtigt at få ordningen til at fungere. Der har været megen stilstand, og det er der vel sådan set ikke meget at sige til med de meget restriktive regler, der har været. Pr. 1. januar blev reglerne forbedret, og det har da også medført, at der nu er ved at komme lidt mere efterspørgsel.

Vi finder, at regeringens to forslag kan være udmærkede, men vi havde dog også håbet, at regeringen havde droppet nogle af alle fordommene og f.eks. havde taget tomme ejendomme med. I tomme ejendomme er der ingen problemer med lejere, der bliver berørt, mens arbejdet står på, og der er ingen, som får uventede lejeforhøjelser eller noget andet. Vi havde også håbet, at regeringen havde indset, at en beboertilslutning på det niveau, der kræves i den almennyttige sektor, nemlig 50 pct., ville være at foretrække.

Men lidt er da bedre end ingenting, må man vel sige, og vi håber, at de ændringer, der nu er lagt op til, kan sætte yderligere gang i forbedringen af disse boliger.

Bodil Thrane (V):

Loven om privat byfornyelse er set med Venstres øjne et godt supplement til den almindelige byfornyelse. Vi havde håbet og forventet, at mange ville gøre brug af ordningen, der på flere måder er et generelt gode og som sagt et supplement til den almindelige byfornyelse. Den betød mere indflydelse på egen bolig, den betød et bedre aftaleprincip mellem lejere og ejere, der virkelig kunne få dialogen i gang i de aktuelle ejendomme og fremme forskellige ønsker og krav.

Vi vedtog så et 40 pct.s huslejetilskud og mente, at det måtte virke befordrende på at få opfyldt det genopretningsbehov, der er i den private udlejningsmasse. Men vi må indrømme, at succesen har været begrænset, og det kan der være mange årsager til: afmatning og usikkerhed og for mange restriktioner i den lov, som vi fik vedtaget. Derfor finder vi nu, at det er en god idé, at man lader de private andelsboliger indgå i den kreds af interessenter, der kan gøre brug af den private byfornyelse. Det vil vi gerne anbefale.

Hvad vi derimod ikke kan anbefale, er statsgarantien for de lån, der skal finansiere genopretningen. Uanset hvordan man kombinerer reglerne for sådan en garanti, er vi imod det. Vi har i flere år arbejdet på at liberalisere realkreditloven, bl.a. efter ønske fra realkreditinstitutterne, og fordi man ønskede at have den bredest mulige manøvremlighed.

Med dette tiltag er vi set med Venstres øjne på vej ud på et skråplan, som fjerner os fra den liberalisering og det medfølgende ansvar, som fremtiden må kræve af hele den finansielle verden, herunder også kreditforeningerne, så det kan vi altså ikke støtte.

Pelle Voigt (SF):

Vi har her at gøre med en lov, som er en af de mest eklatante boligpolitiske fiaskoer, vi har set i mange år i Danmark.

Stort set uanset hvad man gør ved denne grønsag, som ligger og gisper i sin jernlunge, vil det sandsynligvis blive meget svært nogen sinde at få denne hjernedøde konstruktion til at springe op og få gang i alle de aktiviteter, som blev udmalet i sin tid, da ordningen blev beskrevet herindefra. Jeg husker de rørstrømske taler af den tidligere boligminister om, hvordan lejere og udlejere ville tage hinanden i hånden og vandre ud i den store verden og indrette badeværelser og mange andre spændende og fornøjelige ting, mens vi andre forklarede, at denne konstruktion aldrig ville komme til at fungere under de betingelser, den blev skabt under i sin tid.

Siden har man så fjernet konstruktionen længere og længere fra det, der var den oprindelige intention; af den simple grund, at ellers vil størsteparten af disse midler aldrig nogen sinde blive anvendt til noget, der ligner grå byfornyelse eller byfornyelse af nogen som helst